

Arrest

nr. 236 174 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat A. KOLESNIKOVA
Zwitserlandstraat 16
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 18 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 20 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek tot internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij het zoals bepaald in het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 15 februari 2019, werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Het nieuw KB van 15 december 2019 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3 van de wet van 15 december 1980, in werking getreden op 3 februari 2020, duidt Georgië opnieuw aan als een veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.1 Het is in casu duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, zijnde Georgië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in zijn hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks zijn afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

3.2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de door hem aangehaalde problemen, of bij eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Georgië, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het tegenspreken en bekritisieren van de gedane bevindingen van de commissaris-generaal, en het volharden in de onwil of onkunde van de Georgische autoriteiten om hem doeltreffende bescherming te verlenen. Dergelijk verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier, te ontcrachten.

De Raad benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. In casu blijkt dat verzoeker nooit een poging heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen voor de problemen die hij beweert te kennen met een bende criminelen. Verzoeker brengt hiertoe evenmin afdoende verschoningsgronden aan, zoals omstandig wordt

toegelicht in de bestreden beslissing. Met het louter herhalen en volharden van eerder afgelegde verklaringen slaagt verzoeker er niet in de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

Uit niets blijkt noch toont verzoeker concreet aan dat de Georgische autoriteiten in zijn geval geen redelijke maatregelen willen of kunnen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming kan leiden.

4. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië."

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, heeft verzoekende partij voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr.19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit heeft verzoekende partij een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In de pleitnota van 20 mei 2020 herhaalt verzoekende partij kort haar relaas. Zij stelt verder dat zij geen bescherming kan krijgen van de Georgische autoriteiten en verwijst hierbij naar informatie gevoegd aan haar pleitnota. Zij wijst er ook op dat zij niet onderzocht is geweest in verband met haar letsels. Verder haalt zij aan dat sedert zij in België verblijft en in het bezit is van een attest van immatriculatie zij aan het werk is. Zij heeft aan haar pleitnota haar attest van immatriculatie en een attest van tewerkstelling gevoegd.

3.2. De Raad stelt vast dat de door verzoekende partij per pleitnota van 20 mei 2020 aangebrachte argumenten geenszins van aard zijn om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen eerder in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming in de beschikking van 5 maart 2020 en de bestreden beslissing werd vastgesteld.

3.3. Waar verzoekende partij in haar pleitnota verwijst naar de beschermingsmogelijkheden in Georgië, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: "3.2. *In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij voor de door hem aangehaalde problemen, of bij eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van terugkeer naar Georgië, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.*

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het tegenspreken en bekritisieren van de gedane bevindingen van de commissaris-generaal, en het volharden in de onwil of onkunde van de Georgische autoriteiten om hem doeltreffende bescherming te verlenen. Dergelijk verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten.

De Raad benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. In casu blijkt dat verzoeker nooit een poging heeft ondernomen om nationale bescherming te verkrijgen voor de problemen die hij beweert te kennen met een bende criminelen. Verzoeker brengt hiertoe evenmin afdoende verschoningsgronden aan, zoals omstandig wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Met het louter herhalen en volharden van eerder afgelegde verklaringen slaagt verzoeker er niet in de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

Uit niets blijkt noch toont verzoeker concreet aan dat de Georgische autoriteiten in zijn geval geen redelijke maatregelen willen of kunnen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.”. Verzoekende partij werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

Het verwijzen naar informatie over de Georgische maffia en een zaak van het EHRM van 14 maart 2019 (Kobiashvili t. Georgië), gevoegd aan haar pleitnota, volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier, door louter te verwijzen naar algemene informatie, geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. X; RvS 15 december 2004, nr. X).

3.4. Verzoekende partij wijst er ook op dat zij niet onderzocht is geweest in verband met haar letsels. De Raad merkt op dat verzoekende partij geen medisch attest heeft voorgelegd ter staving van haar letsels, en verder ook geen toelichting geeft.

3.5. Verzoekende partij haalt aan dat sedert zij in België verblijft en in het bezit is van een attest van immatriculatie zij werkt. Zij heeft aan haar pleitnota haar attest van immatriculatie en een attest van tewerkstelling gevoegd.

De Raad wijst er op dat deze documenten geen elementen bevatten met betrekking tot haar asielmotieven. Het voorgaande is irrelevant bij de beoordeling van haar nood aan internationale bescherming.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS